

A Szabadság

A MAGYAR KOMMUNISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

www.aszabadsag.hu

A MAJDÁN TÉR,
KIJEV KÖZPONTJA

UKRÁN-MAGYAR
PÁRTTALÁLKÖZŐ

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

ROMBOLÁSÉRT NEM FIZETÉS JÁR

A magyar miniszterelnök jövedelmét minden évben nyilvánosságra hozzák. Dühöngünk egy sort, aztán megint napirendre térünk fellette. Pedig nem kellene. Gyurcsány Ferenc 96,4 millió forintot keresett tavaly.

Mondanom sem kell, hogy nettóban. Ez sok, nagyon sok. De miért vagyok felháborodva? Azért, mert a magyar miniszterelnöknek illene átéreznie, hogy hogyan nyomorog a többség. A miniszterelnök ezt nem tudja, nem érzi, ezért a döntései még akkor sem lehetnének szociálisan érzékenyek, ha véletlenül személy szerint az lenne. De nem az. De van itt más is. Nem sajnálnám a pénzt, ha megdolgozna érte, ha havi illetménye mögött országépítő munka, alkotás, teremtés állna. De nem áll! Amit Gyurcsány tesz, az rombolás, mások munkájának és életének tönkretétele. A rombolásáért az én értékítéletem szerint nem 96 millió járna, hanem valami egészen más.

A VÁRÓLISTA NEM BÜSZKESÉG, HANEM SZÉGYEN

A kórházi várólista a késői magyar kapitalizmus terméke. A szocializmusban bementél a kórházba, és elláttak, megoperáltak, gyógyítottak.

De így volt ez még a magyar kapitalizmus Gyurcsány előtti érájában is. A mostani kórházi várólista mesterségesen létrehozott szörnyszülemény. Csökkentették a kórházi ágyakat, megváltoztatták az egészségügy finanszírozását, szétverték a betegszállítást, és

MÍ A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNÁNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPEN ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

már állhatsz is sorba. Horváth Ágnes nem, hogy nem szégyelli, de egyenes büszke is a várólistára. Jobb, ha mindenki tudja: a kórházi várólista nem a korszerű magyar egészségügy vívmánya, hanem egy emberellenes, csak a piaccal, a pénzzel törődő tehetségtelen egészségügyi vezetés szégyene. Ideje változtatni!

MISEBOR

Napok óta izgulok szegény öreg atyusok miatt, akik a paphiány miatt az egyik templomból rohannak a másikba, és még ki vannak téve annak a veszélynek is, hogy a rendőr elveszi tőlük a jogosítványt.

A misebort ugye csak meg kell inni, és sok kevés misebor is sokra megy. Vagy mehet. Megmondom őszintén, nem tudom, hogy a magyar társadalom hány tagját foglalkoztatja ez a probléma. Azt sem tudom, hogy eddig hogy volt. Hányszor büntetett meg rendőr egy papot? Valahogy nem hiszem el, hogy a magyar társadalom számára ez a lenne a legaggasztóbb kérdés. Azt sem hiszem el, hogy a magyar katolikus papok tömegével sértenék meg a törvényt. Akkor meg miért nem kezelik az egész ügyet életszerűbben? A mai magyar életben nem a törvények és a szabályok vannak többségben, hanem a hatalom által kreált kivételek, felmentő engedmények.

Utálom, amikor gazdagok, tolvajok, milliárdos bűnözők menekülnek ezeken a kiskapukon. A papokkal én kivételt tennék. Megérdemlik, többet tesznek ők a társadalomért annál, hogy két deci miseborért rendőrkézzre kerüljenek.

ADJ, KIRÁLY KATONÁT!

Gyermekkoromban játszottuk ezt a játékot. Ha jól emlékszem, apám vitt ki Hívősvölgybe, a fősztálynyira való gyereket. Valaki játszott a király szerepét, aki igyekezett minél több gyereket a maga oldalára áthúzni.

Nos, a „király“ megint katonát kér. Az USA azt várja, hogy a NATO-szövetségesek nagyobb afganisztáni katonai szerepet vállaljanak. Kítől több katonát, kítől több pénzt vár.

A vonakodóktól meg azt, hogy ne csak csendes őrző-védő feladatokra vállalkozzanak, hanem mondjuk harcoljanak is. Az amerikai vezetés a saját katonáit is ki akarja váltani, mert azért Afganisztán nem egy leányálom.

Az USA arra számít, hogy a február 6-7-ei vilniusi NATO-tanácskozáson a védelmi miniszterek érdemben nyilatkoznak a segítségről. Kíváncsi vagyok, mire készül Szekeres miniszter úr? Ad-e újabb katonát Gyurcsány úr az amerikaiaknak. Én az ő helyükben nemet mondanék.

A VASUTASOKKAL VAGYUNK

Tetszik, amit a vasutasok tettek. Nem aprózták el a sztrájkköveteléseiket. Túlmentek az eddig szokásos munkahelyi követeléseken.

Persze kértek a 2008. évi bérféjlesztésen felül 10 százalékos alapbéremelést, azt is 2007. július elsejéig visszamenőlegesen. Ez is rendben van, de ettől még nem kellene velük foglalkozni.

De a másik követelés a magyar kapitalizmus alapkérdéseit illeti. Míről is van szó? Arról, barátaim, hogy valamikor közösen, sok százazren felépítettünk egy állami vasutat, a MÁV-ot.

Joga van-e ezt a közös vagyont az érintettek egy részének, a menedzsereknek, az állami bürokráciának eladni, ráadásul úgy, hogy a vasutasokat kismimizik. A többség még hallgat, de a vasutasok nemet mondtak.

Ők nem fogadják el, hogy a MÁV Cargo privatizációs bevételeiből nekik semmi sem jut. Ezért nagyszerű a követelésük: egyszeri alkalommal nettó 250 ezer forint kifizetése minden vasutas számára. Talán a vasutasok után a többiek sem fognak hallgatni!

FINISBEN AZ ALÁÍRÁSGYŰJTÉSI AKCIÓ ELSŐ ÜTEME

A népszavazási kezdeményezés első szakasza a végéhez közeledik. Pártszervezeteink újabb szocialista képviselőket kerestek fel a közelgő parlamenti végszavazás előtt. Folytatódott az aláírásgyűjtés is. A főváros mellett, kissé késve, de újabb megyékben vágta bele a nyilvános gyűjtésbe. Kovács István KB-tag a párt új, hódmezővásárhelyi szimpatizánsaival gyűjtött a kórház bejárata előtt, ahol a Munkáspártot már ismerősként fogadták. Bencsik Mihály elvtársék is megszervezték az első köztéri gyűjtéseket a szolnoki városközpontban, a piacon, illetve a vasútállomásnál, ahol részt vett Vajda János alelnök is. A szolnoki akciót mindennap folytatták. Győrött és Szombathelyen - ahol tudvalévő, hogy nincs szervezetünk - szintén sikeres gyűjtés volt.

Február 7-én, a leadáskor kiderül az is, mit sikerült teljesíteni az önmagunknak célul tűzött 50 ezer aláírásból. A Munkáspárt által összegyűjtött íveket ezen a napon adja át a párt elnöke Gaskó Istvánnak a LIGA székházában.

A SZOCIALISTÁK ELUTASÍTÓAK - A Magyar Kommunista Munkáspárt 8. számú, kelet-pesti régiójának XVII. kerületi KB-megbízottjai 2008. január 31-én sajtótájékoztató keretében nyílt levelet adtak át Alexa György szocialista országgyűlési képviselőnek.

A levél átadására az MSZP irodájában került sor, a fogadóóra idejében, amelyen jelen volt Gilicze Attila, a Munkáspárt elnökségi tagja, Balog Emese, (a képen balra, velük szemben Alexa György) a kerület KB-megbízottja, valamint Kapiné Nagy Éva, a régiój aktív tagja.

A Munkáspárt küldöttjei a levélben felkérték a képviselő urat, hogy a szolidaritási alapon működő egészségbiztosítási rendszert érintő változásokat a februári végszavazáson utasítsa el.

A mintegy háromnegyed órás beszélgetés és vita során a képviselő úr kijelentette, hogy a Munkáspárt álláspontjával nem ért egyet, és a parlamentben ismét támogatni fogja az üzleti alapon működő több biztosítós egészségbiztosítást. ■

A KÉPVISELŐ FÉL - Ne szavazza meg az üzleti alapú társadalombiztosítási törvényt! - Kispesten múlt csütörtökön több százan gyűltek össze, hogy elmondják véleményüket Burány Sándor szocialista képviselőnek. A kormányparti politikus azonban saját fogadóóráján sem mert szembenézni a kerület lakosaival, a Munkáspárt képviselői is csak a postaládába tudták elhelyezni petíciójukat. Az akció ennek ellenére sikeres volt, Váncsa Csaba kispesti KB-képviselő beszédéről több országos televízió híradója is beszámolt. ■

TÖRZSHELYÜNK AZ ÖRS VEZÉR TÉR - Három hete gyűjtjük az aláírásokat az Örs vezér téren. Két órákor már várnak minket. Hoznak vissza aláírásokkal teli íveket. Integtetnek, ránk mosolyognak, „már aláírtunk“ - mondják, s érdeklődnek, gyűlik-e elég.

Nagyon jól esik a biztatás, köszönik a munkánkat, köszönik, hogy a Munkáspárt is nap - mint nap kint van, s dolgozik értük is.

Legalább hárman mindig ott vagyunk a hatfős brigádból, így az arra járók találkoznak hús-vér párttagokkal, s akarva-akaratlan forog a fejük a Munkáspárt emblémájának láttán. Beszélgetni is meg-megállnak. Vitakoznak, s tetszést aratnak nyugodt hangvételben kifejtett érveink a kormány törvényével, a több-pénztárral szemben. Értük, hogy itt a tőke akarja rátenni a kezét a még állami kézben lévő, egyik utolsó közös tulajdonra, a 10 milliós nép egészségbiztosítási pénztárára. Értük, hogy a tőkés kezében lévő pénz nem a biztosítottak fog fialni.

BARÁTHNÉ ÉVA, ZUGLÓ

NÉGY KB-TAG GYŐRÖTT ÉS SZOMBATHELYEN - VAJDA JÁNOS, SIPŐCZ SÁNDOR, BELOVITZ KÁROLY ÉS KOVÁCS ISTVÁN - TÖBB SZÁZ ALÁÍRÁS

RÖVIDEN AZ UKRÁN POLITIKAI SZEREPLŐKRŐL

Ukrajna minden sajátossága mellett tőkés ország. A meghatározó politikai erők, a kommunistákat leszámítva, így vagy úgy a tőke valamelyik csoportjához kötődnek.

A KIJEVI FŐVÁROS LÁTKÉPE

A globalisták, a multinacionális tőke érdekeinek képviselői. Ebbe a csoportba tartozik mindegyiknél is előbb Viktor Juscenko ukrán elnök. Juscenket éppen ezért markánsan támogatják a nyugati politikai és gazdasági körök, beleértve az Egyesült Államok vezetését is. Az országon belül a Mi Ukrajnánk politikai csoport a legszilárdabb szövetségese. Juscenko célja, hogy Ukrajna természeti adottságaira támaszkodva Ukrajnát a globalizált tőkés világrendszer elemévé tegye. Ezért szorgalmazza az ország beépését a NATO-ba, az EU-ba, szerepet vállal az USA nemzetköz katonai akcióiban.

A második nagy politikai erőt Viktor Janukovics és a Régiók Pártja jelenti. A Janukovics mögött álló erőket az ukrán nemzeti tőke jelenti. A privatizáció és a külföldi tőke szerepvállalása ellenére a nemzeti tőke adja a termelés 80 százalékát. Tekintettel arra, hogy a nemzeti tőke termelési bázisai Ukrajna keleti részében vannak, éppen Janukovics az, aki az orosz kártyát kijátszhatja.

A harmadik erőt a Julija Tyimosenko vezette tekintélyes nemzeti tőkés erők jelentik. Tyimosenko egy kemény kézzel irányított Ukrajnáról álmodik, amely képes megvédeni az ország függetlenségét. Éppen az államhatalmat kívánja az általa képviselt tőkés csoportok gazdagodására felhasználni.

Harmadik nekifutásra december 18-án a 450 fős ukrán parlament (Verhovna Rada) 227 képviselője Julija Tyimosenkót kézfeltartással és hangosan választotta meg az ország kormányfőjének. Timosenkóra az általa vezetett BJUT tömörülés parlamenti frakciója - 156 képviselő - teljes egészében szavazott, míg a 72 fős koalíciós partner, a Nasa Ukrajina - Nemzeti Önvédelem frakciójából 71-en szavaztak a régi-új miniszterelnökre.

A 2005-ben a kormányfői posztot hét hónapig betöltő Tyimosenkót most a minimális többséggel választották meg. A koalíciós megállapodás alapján összeállított kormányát csomagban szavazta meg a törvényhozás.

Az ellenzékbe vonuló Régiók Pártjának vezetője, Viktor Janukovics volt kormányfő az ukrán néphez intézett üzenetében közölte: Tyimosenko kormányfővé választása „elmélyíti a politikai bizonytalanságot, konfrontációs folyamatokat indít el a társadalomban, igen

AZ UKRÁN KP SZÁMOKBAN

A 2006-os parlamenti választásokon az Ukrán KP 929,5 ezer szavazatot kapott, az össz-szavazat 3,66 százalékát. Ezzel 21 képviselőjük van a parlamentben. 2007-ben már 1,3 millió szavazatot szereztek, ami 5,39 százalékot 27 képviselői mandátumot jelent. Az igazsághoz hozzátartozik az is, hogy az 1998-as választások után a kommunistáknak még 121 mandátumuk volt. ■

kedvezőtlen befolyást gyakorol Ukrajna szociális-gazdasági fejlődésének ütemére“.

Kormányfővé választása alkalmából Angela Merkel német kancellár levélben üdvözölte Ukrajna miniszterelnökét. „Ukrajna előtt fontos reformfeladatok állnak, melyek erős alapot jelenthetnek a további demokratikus fejlődés és a jogállamiság kiépítésének útján. Ebben a folyamatban országuk a jövőben is számíthat a szövetségi kormány támogatására.“ - írta Merkel.

„Oroszország kész együttműködni Julia Tyimosenko új ukrán kormányfővel, s számít a kapcsolatok konstruktív fejlesztésére“ - kommentálta az ukrán kormányalakítást Andrej Gyeniszov, az orosz külügyminiszter első helyettese.

Ukrajna „narancsos koalíciós“ kormányával ismételtelen lehetőséget kapott EU-s és euróatlanti integrációjának megerősítéséhez. Ennek sikeres újraindításához azonban szüksége van az Európai Unió és az Egyesült Államok eddig hiányolt perspektivikus, hosszú távra tervezett Ukrajna-politikájára. ■

MAGYAR-UKRÁN PÁRTTALÁLKOZÓ

Az elmúlt héten rövid hivatalos látogatást tett Kijevben Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnöke.

Tájékoztatta Pjotr Szimonyenkot, az Ukrán Kommunista Párt Központi Bizottságának első titkárát a magyar párt helyzetéről. Köszönetet mondott azért a szolidaritásért, amelyben az ukrán fél a magyar kommunistákat részesítette a magyar párt Elnöksége elleni perben.

Megállapodtak, hogy a jövőben is együttműködnek nemzetközi fórumokon. Mindent megtesznek azért, hogy revizionista pártok semmilyen formában ne kapcsolódhassanak a kommunista és munkáspártok rendszeres intézményes együttműködéséhez. A két pártvezető véleményt cserélt arról, hogy miként lehetne kialakítani Szabolcs-Szatmár-Bereg és Kárpátalja pártszervezetei között együttműködést. ■

THÜRMER GYULA ÉS PJOTR SZIMONYENKO

A SZERB NÉP VESZÍTETT A VÁLASZTÁSOKON

100 ezer szavazat-különbséggel nyerte meg Boris Tadic a szerbiai elnökválasztást. Január 20-án az első fordulóban kilenc elnökjelölt vett részt. Nikolic ekkor 1,6 millió szavazatot kapott, többet, mint Tadic. Azért kellett a kilenc jelölt, hogy megosszák a szavazatokat, ne engedjék a radikálisokat az első körben nyerni, s utána összeálljanak Tadic támogatására.

Lehet-e Európában Brüsszel és Washington akarata ellen menni? A vasárnapi szerbiai választások újra bebizonyították: ahol a NATO érdekeit veszélyeztető politikus kerül tűzközelbe, nem hagyják győzni.

Fejlődés vagy az elmaradottság, Európai Unió vagy Oroszország - a nyugati kommentárok szerint ez volt a szerbiai elnökválasztás téje. Boris Tadic eddigi elnök, a Demokrata Párt vezetője képviselte e forgatókönyv szerint az első lehetőséget, Tomislav Nikolic, a Radikális Párt első embere a másodikat. A vasárnapi választásokat pár tízezer szavazat előnnyel Tadic nyerte. Innentől tehát töretlen gazdagodás és uniós tagság várna a dél-szláv ország sokat szenvedett lakóira?

Egy fenét! Az első felvetéssel a rendszer-váltás utáni volt szocialista országok életét ismerve foglalkozni is kár, de hasonló mézes-madzag a második is. Belgrád nem került közelebb az uniós tagsággal Tadic győzelmével sem, mint ahogy nem lettek volna orosz katonai bázisok Szerbiában, ha Nikolic győz. Miről van tehát szó?

Jugoszlávia szétverése, Slobodan Milosevic megbuktatása után a NATO stabil és biztos szövetségesre remélt lelni Szerbiában. Az "istenverte" szerbek azonban még demokrata vezetőik alatt sem teljesítették mindenben a Nyugat akarátát: elsősorban nem adtak át mindent a multinacionális tőkének. Nem mintha

Tadicék erre nem lettek volna készek, egyszerűen az ország belső erőviszonyai miatt erre nem voltak képesek. A Radikális Párt nem baloldali párt, pláne nem kommunista. A privatizáció ellen semmi kifogásuk, ám nem engedték, hogy a nyugati tőke kerüljön túlsúlyba. Ebben nem csak a Szerb Szocialista Párt, de a „demokrata tábor” más pártjai is támogatták őket. A brüsszeli zsarolás, miszerint, ha nem adják ki a háborús bűnösnek kikiáltott Ratko Mladicot és Radovan Karadzicot, nincs együttműködés, csak olaj volt a tűzre.

Mit lehetett tenni? Ha Szerbia nem lehet teljesen a miénk, inkább pusztuljon, vagy legalábbis vegetáljon - döntöttek Washingtonban és Brüsszelben, és újra elővették a koszovói kártyát.

A koszovói albánok Belgrád elleni kijátszásával már sikerült egyszer háborút provokálni, NATO-protectorátust csinálni az egykori jugoszláv tartományból.

Most úgy határoztak, legyen Koszovó teljesen független. Már mint Belgrádtól független, merthogy a Washingtonhoz és Brüsszelhez innentől a létező legszorosabb szálak fűzik majd.

Egy független Koszovó létrehozása sérti a nemzetközi jogot, és a környező volt jugoszláv tagállamokban élő albánok miatt újra meggyújtja a kanócot a balkáni puskaporos hordón.

A NATO központjában azonban úgy érzik, ők ellenőrizni tudják, hogy "meddig ég a kanóc", mi több ezzel zsarolhatják, és sakkban tarthatják a balkáni országokat.

MI LESZ VELED SZERBIA? EGY BELGRÁDI VÁLASZTÁSI HELYSÉG

Ha Szerbiában most Nikolic győz, Koszovó ugyanúgy független lesz, azonban a Nyugat szerbiai pozíciói számottevően megyengülnek. Tadic újbóli elnöksége biztosítja, hogy a már megszerzettek - vállalatokat, gyárakat, üzletláncokat, koncessziókat - megtarthassák, s a jövőben valamikor tovább növelhessék. Ezért vetett be a Nyugat mindent Tadic győzelmére érdekében. Amerikai kampánytanácsadókon keresztül a dollár és euró százmilliókon és felelőtlen ígéreteken át - az uniós tagságot még csak nem is fontolgatják Brüsszelben - a különböző népcsoportok legalsabb manipulálásáig.

Még a korábban egymással hadakozó magyar pártcskákát is kibékítették Tadic győzelmére érdekében - a támogatási pénzek megvonásának ígérete gyors egyezsége készített.

Az "orosz veszély" kártyájának kijátszásával párhuzamosan a Nyugat még Moszkvával is kompromisszumot kötött: Szerbia energiaiparáért cserébe Oroszország semleges maradt.

Az orosz tőke érdekei Putyin szemében is fontosabbnak bizonyultak a nemzeti érdekeknel. Ezen a választáson a szerbeket leszámítva szinte mindenki nyert valamit. ■

MIRA ASSZONYNAK OROSZORSZÁG SEGÍT

Mirjana Markovic, az egykori Slobodan Milosevic szerb-jugoszláv elnök özvegye és fia, Marko Milosevic politikai menedékjogot kaptak az Orosz Föderációtól. A hírt az orosz lapok a pravoszláv újév előestéjén közölték.

Mirjana Markovic nem egyszerűen feleség volt, férje harcostársa is volt. A legnehezebb időkben megszervezte JUL mozgalmat, amely kísérletet tett a baloldali erők összefogására. Az 1990-es években, egészen 2001 elejéig eltökélten küzdött a Jugoszlávia elleni nyugati beavatkozás, az

egyszerű emberek életét megkeserítő, sőt tönkretévő gazdasági blokádnak ellen. Férjével együtt Mira asszony szervezője volt a NATO-agresszió elleni védekezésnek.

1995-ben járt Magyarországon a Munkáspárt meghívására. Méltóságteljesen védte hazája érdekeit a magyar politika támadásaival szemben, amely már akkor mindent megtett a jugoszláv rendszer megdöntéséért, olyan új politikusi garnitúra hatalomra juttatásáért, amely kiszolgálja a nyugati tőkés világ érdekeit.

MILOSEVIC ELNÖK ÉS FELESÉGE, MIRA ASSZONY

MIT KELL TUDNI A SZAKSZERVEZETEK EGYÜTTMŰKÖDÉSI FÓRUMÁRÓL

DR. SZABÓ ENDRE, A SZEZ TISZTELETBELI ELNÖKE

A Szakszervezetek Együttműködési Fóruma egyike az öt magyar szakszervezeti tömörülésnek. 1990-ben alakult. A közoktatásban, az egészségügyi és szociális ellátásban, a közgyűjteményekben, a kulturális és művészeti intézményekben alkalmazottak, az állami és önkormányzati közigazgatásban, az igazságszolgáltatásban, a közrendvédelmi és közbiztonsági szerveknél dolgozók munkavállalói érdekképviseleteit tömörítő szakszervezeti szövetség.

Következésképpen azon az állásponton van, hogy a rendszerváltás legnagyobb vesztesei a bérből és fizetésből élők. Fennállásának másfél évtizede alatt számos kezdeményezést tett a munkavállalók és családjaik érdekvédelmére.

A SZEZ-nek országos szakszervezetek, szakszervezeti szövetségek lehetnek tagjai. Jelenleg 32 tagszervezete van, mintegy 250 ezer aktív taggal és 140 ezer nyugdíjas taggal. A tagszervezetek között olyan erős és ismert szervezetek vannak, mint a Cser Ágnes vezette EDDSZ, amely az egészségügyi dolgozókat tömöríti. Itt vannak a belügyi, külügyi, rendvédelmi dolgozók is.

A SZEZ jelenlegi elnöke az 54 éves Varga László. Pedagógusként dolgozott, hosszú évek óta szakszervezeti vezető. 2007-ben nyerte el jelenlegi funkcióját.

Tiszteletbeli elnöke a 76 éves dr. Szabó Endre, aki alapítója volt a SZEZ-nek.

A SZEZ speciális helyzeténél fogva igen érzékeny viszonyban van a mindenkori hatalommal, a kormányzati szervekkel. Ezt jól kifejezi Varga László levele, amelyet 2007-ben, a SZEZ kongresszusa után írt Gyurcsány miniszterelnöknek.

„A Szakszervezetek Együttműködési Fóruma az elkövetkező időszakban is a szakszerűség, a kompromisszumkeresés, a tárgyalások útján kialakuló megállapodásokon nyugvó szociális párbeszédben érdekelt. Ez szolgálja az

által képviselt munkavállalók, a közszolgálat egyes alrendszerait igénybe vevő állampolgárok, így - meggyőződésem szerint - a társadalom egészének az érdekét. A SZEZ álláspontja ugyanakkor változatlanul az, hogy a költségvetési intézményrendszer kiegyensúlyozott és biztonságos, társadalmilag hasznos és racionális működésének szükségszerű előfeltétele az állami szerepvállalás egyértelmű meghatározása.

Ebben a folyamatban a SZEZ egésze, és így természetesen a IV. kongresszuson választott vezető tisztségviselői is kések részt venni. Fontosnak tartjuk azonban, hogy a mindenkori kormány ismerje el: egyetlen reform sem lehetséges a konszenzus minimuma és a végrehajtásban érintettek meggyőzése, támogatásuk elnyerése, véleményük figyelembevétele nélkül.”

Ugyancsak ebben a levélben olvasható: „A SZEZ meggyőződéssel állítja, hogy a társadalombiztosításban, a humán közszolgáltatásokban, a szociális

TUDJA-E, HOGY...

- Tudja-e, hogy a 2007-2008-as tanévtől felvettek az idén ősztől már tandíjat fognak fizetni?
- Tudja-e, hogy ez a 48 ezer felvett diákból mintegy 33 ezerre vonatkozik?
- Tudja-e, hogy az alapképzését 105 ezer forintot, a mesterképzését 150 ezer forintot kell majd fizetni?
- Tudja-e, hogy a Hallgatói Önkormányzatok Országos Konferenciája elutasítja a tandíjat és az utólagos képzési hozzájárulást is?
- Tudja-e, hogy Gyurcsány Ferenc magyar miniszterelnök szerint a tandíj a szegényeket segíti?
- Tudja-e, hogy nincsen tandíj Dániában, Norvégiában, Svédországban és Finnországban, Szlovákiában és Csehországban?
- Tudja-e, hogy 2003-ban az alábbi közlemény jelent meg: „az Oktatási Minisztérium tartja magát a kormányprogramhoz, ezért nem kíván tandíjat bevezetni a felsőoktatásban“?
- Tudja-e, hogy a tandíj bevezetésének hírére tavaly 24 ezerrel csökkent a felvételi kérelmet beadó hallgatók száma? ■

ellátás intézményeiben még hosszú ideig fenn kell tartani az állami jelenlét meghatározó mértékét, érvényre juttatva a szolidaritás elvét, erejét és gyakorlatát.”

A SZEZ 2007. november 10-én részt vett a szakszervezetek közös tüntetésén, amelyet az egészségbiztosítási törvény ügyében szerveztek.

A SZEZ, miközben elutasítja a törvényt, nem a kormány leváltására, hanem a kormány-

SZABÓ ENDRE, VARGA LÁSZLÓ KISS PÉTERREL

A KB-KÉPVISELŐK OLDALA: ISMERJÜK MEG A VÁLASZTÓKERÜLETET!

Legutóbbi számainkban a Központi Bizottság képviselőinek feladatait tekintettük át. A következő számoktól kezdve bemutatjuk magukat a KB-képviselőket. Hogyan élnek, hogy dolgoznak, hogy készülnek erre a feladatra.

Sorozatunk mostani részében arról szólunk, hogy miként lehet szervezni a KB-képviselők munkáját, milyen együttműködés lehetséges a párt helyi szervezeteivel.

ISMERJÜK MEG A VÁLASZTÓKERÜLETET!

A választókerületek jelentős részében szembe kell nézni azzal a helyzettel, hogy egyáltalán nincs pártszervezetünk, talán még párttagunk sem. Hogy induljunk el?

Manapság minden kerületben, városban van az önkormányzatnak saját lapja, sőt Internetes oldala. Ismerkedjünk meg vele, olvassuk, ismerjük meg azokat a problémákat, amelyek az adott településen vannak.

Ismerjük meg a választókerületet! Érezzük meg a levegőjét, menjünk ki a piacokra! Nem lehet érdemben elvégezni a KB-képviselő munkáját, ha - mondjuk - nem tudjuk, hogy a Hűvösvölgy is a II. kerület része. Nézzük meg, melyek azok a helyek, amelyekre a helyiek büszkék. Egy-egy kultúrház, cukrászda, amiről illik tudni. Járjunk utána, hogy ki kicsoda az adott területen. Ennyi helyi információt nem könnyű megszerezni, de nem is lehetetlen.

LEGYENEK JÓL SIKERÜLT RENDEZVÉNYEK!

Ha már ismerjük a térséget, szervezhetünk Balszemmel bemutatót vagy Szabadság bemutatót.

Megjelenhetünk a helyi hagyományos rendezvényeken, mint például Debrecenben a Mihály-napi vásár, vagy Miskolcon a kocsonyafesztivál, vagy éppenséggel Gyulán a Reneszánsz Karnevál. Az alapszabály az, hogy nekünk kell olyan helyekre menni, ahol sok ember van. Lássanak bennünket és mi is ismerjük meg őket!

A választókerületi munkát meg kell tervezni. Egyikünk sincs abban a helyzetben, hogy sok pénzt költson erre a munkára, és a szabadidő is hiánycikk.

De ha megtervezzük, a munka valamennyi elemét végiggondoljuk, eredményesen dolgozhatunk. Egy dolgot soha ne felejtünk el! A KB-képviselő munkája négy évre szól. Ha valamit nem végzünk el időben, később már nem fog menni.

EGYÜTTMŰKÖDÉS A HELYI SZERVEZETEKSEL

Ez nehéz és kényes feladat még ott is, ahol van szervezet. Tagjaink zöme idősebb ember. Többnyire nincs olyan élő és rendszeres kapcsolatuk a helyi politikai, gazdasági és főleg társadalmi élettel, mint amire szükség van.

Beszéljük meg a feladatokat a helyi szervezetekkel, de tudnunk kell, hogy alapvetően magunkra vagyunk utalva. Keressünk ismerősöket, kapcsolatokat, építkezzünk rájuk.

Ugyanakkor támaszkodni kell helyi szervezeteink emberi erőire, aktív részvételükre a rendezvényeken. Az új módszerek alkalmazásában, az új kapcsolatok kialakításában a saját feltáró munkánkra és tapasztalatainkra támaszkodjunk.

Alakítsuk ki saját adatbázisunkat, azoknak a listáját, akikhez mehetünk majd, ha a választásra sor kerül. Az ilyen

kapcsolat nem csak a választásra kell. Ezek a mi politikai erőink, kapcsolataink, akiken keresztül a Munkáspárt politikája eljut az emberekhez. Ez „ezres listák“, Szabadság-előfizetői listák fontosságát éppen ezért nem győzzük ismételteti. Ahol van lista, ott lehet eredményre számítani. Ahol nincs, ott szinte csak a vakvilágba mehetünk.

Nagyon fontos bevonni ebbe a munkába a fiataljainkat. Ők sok mindent másként látnak, más jellegű tapasztalataik és kapcsolataik vannak.

Nagyon hasznos segítséget adhatnak, arról nem is beszélve, hogy ez is egy eszköz a fiatalokkal való kapcsolattartásban.

HELYI MÉDIA, ÖNKORMÁNYZAT

Amikor már rendelkezünk némi ismerettel, vegyük fel a kapcsolatot a helyi polgármesterekkel, a helyi sajtó képviselőivel. Többnyire nem térnek ki a polgármesterek a kontaktus elől. Természetesen magabiztosan kell viselkedünk. Mi a Munkáspártot, egy országos pártot képviselünk az adott térségben.

És végezetül: mindig emlékezzünk, hogy nem egy feladatot kell ellátunk, hanem három, egymást kiegészítő, egymásra szorosan épülő tennivalót.

Szerezzünk sok előfizetőt A Szabadságnak! Szervezzük a Munkáspárt politikai jelenlétét! Készüljünk a parlamenti választásokra!

BELOVITZ KÁROLY VÁLASZTÓKERÜLETE - LÁTOGATÁS A MOSONMAGYARÓVÁRI TEJÜZEMNÉL

KÉT KOPOGTATÓCÉDULA-GYŰJTÉS TAPASZTALATAI

HIBÁZTUNK BUDAPESTEN

Ismeretes, hogy a tavalyi év novemberében két nagy akcióra készült a nagy-budapesti szervezet. Választást, kopogtatócédula-gyűjtést tartottak Budapesten a XI. kerületben és a Pest megyei Kistarcsán.

Sokan úgy gondoltuk a nagy-budapesti vezetésben, hogy az elmúlt évi munkák betetőzése, megkoronázása lehet az ezen a választáson való indulás, részvétel.

Tudjuk jól, hogy miért indulunk az időközi választásokon, akár országgyűlési választás, akár önkormányzati.

Azért, hogy megmutassuk magunkat, hogy a párt ismertségét növeljük, hogy benne legyünk a politikai életben. Ezekkel a választásokkal is ez volt, illetve ez lett volna a célunk.

Sajnos ez nem sikerült. Sportnyelven szólva a rajtig sem jutottunk el. Magyarán nem sikerült összeszedni az ajánlószervényeket. Nem 32 választókerületben, hanem egyetlen egyben. És ez nagyon nagy hiba. És a mi felelőségünk, mindannyiunké. Ezt semmiképpen nem szabad elfelejteni.

MI IS TÖRTÉNT?

Tudtuk, hogy a XI. kerületi szervezetnek nagy munka lenne összegyűjteni az ezer cédulát. Ezért döntöttünk úgy, hogy - annak megfelelően, ahogy 2006-ban is döntöttünk, megszüntetjük a kerületi szervezetek teljes önállóságát és budapesti, sőt nagy-budapesti gondolkodásra térünk át - az egész budapesti pártszervezet aktívan segíti, és részt vesz a gyűjtésben.

Megszerveztük a csoportokat, megszerveztük, hogy kik és hol fognak gyűjteni. Minden adva volt ahhoz, hogy valóban gyűjtsünk. Csak nem gyűjtöttünk.

Arról, hogy mi volt az oka, hogy mit rontottunk el, nem azért kell beszélni, hogy felelősöket, bűnbakokat keressünk - persze a budapesti vezetés felelőségét meg kell vizsgálni -, hanem azért, hogy az elkövetkező időkben ne essünk ugyanebbe a hibába.

A párt szervezetei meggyengültek, sok helyen megöregedtek, ezért elen-

gedhetetlenül szükséges, hogy minél összpontosítottabban, szervezettebben vegyünk részt az ilyen akciókban.

Jövőre, két év múlva, amikor már „élesben“ megy a választás, amikor nem egy, hanem 32 választókerületben kell összeszedni a szükséges mennyiséget már ilyen hibákat, bakikat nem engedhetünk meg magunknak. Minden adva volt, hogy a csoportok gyűjthessenek, mégsem mindenki gyűjtött, sokan csak néha napján gyűjtögettek (természetesen, ha egy ilyen cikkben, egy ilyen témáról szólunk, akkor a nehézségeket vesszük számba; voltak sokan, akik tisztességesen dolgoztak, természetesen nem róluk írunk, akinek nem inge, ne vegye magára...).

Eredmény, hogy kialakult Budapesten és Pest megyében a regionális szemlélet. Már nem kerületi kiskirályságok vannak, hanem a kerületek összefogtak, és közösen dolgoznak.

Ami kudarc, hogy nem alakult ki a budapesti szemlélet. Láthatólag nem értettük meg, hogy a fővárosban közösen kell dolgoznunk.

Ha valamelyik régiónak, kerületnek segítség kell, bármilyen segítség, akkor teljes erővel mögé kell állnunk. Nem immel-ámmal, nem kényszeredetten, hanem úgy, mintha otthon dolgoznánk.

Igazából meg volt minden feltétel, hogy összegyűjtsük a cédulákat.

Szomorú, hogy sokan (szerencsére nem mindenki) a kifogásokat keresik, hogy miért is nem gyűjtöttek. Nem ismeri a környéket, nem volt elég nagy, elég színes, elég dizájnos térkép, teljesen részletes utcanév-jegyzék, stb. Ezt hosszasan lehetne sorolni.

A jövőben a megoldás csak az lehet, hogy megcsináljuk, amit közösen eldöntünk, elvállalunk. Ha gond van, szólni kell, kérdezni kell, és segítséget kell kérni.

Persze a hibák közé tartozik, hogy a budapesti vezetés nem időben észlelte, hogy gond van, amikor „a tüzet kezdte oltani“, akkor már késő volt. Ezért nem elég a munka, nem elég a szervezés, hanem az ellenőrzés, a kontroll is nagyon fontos. Talán az utóbbi a legfontosabb.

HOGYAN TOVÁBB?

Foglaljuk össze: nagy hibát követtünk el. MI. Így csupa nagybetűvel.

Mi, budapesti kommunisták. Nem ők, nem ez a kerület, nem az a régió, hanem mi mindannyian. Ha nem sikerült Újbudán megállítani a jelöltet, ha nem sikerült Kupi Lászlót indítani polgármesternek Kistarcsán az az egész nagy-budapesti párttagság hibája, felelősége.

Ha csatát veszünk nem letenni kell a fegyvert, hanem megélesíteni. Nekünk nem a sebeinket kell nyalogatni, hanem megvizsgálni az okokat, és ezekből tanulni, hogy ne essünk még egyszer ebbe a hibába.

Akkor hogyan is tovább? Egy út van. Meg kell erősíteni a szervezeteinket. Ütőképes csapattá kell magunkat szervezni. És ez nem ördögösség. Erről szólnak a Központi Bizottság döntései. Kevesen vagyunk, de kell egy mag minden régióban, akik viszik a párt ügyeit, szervezik a munkát.

Pötty esett a nagy-budapesti pártmozgalom becsületén azzal, hogy nem sikerült ez a két választás. Ezt magunkról lemosni csak is, kizárólag csakis munkával tudjuk. Mire ez a cikk megjelenik, még minimum egy hét lesz arra, hogy tovább gyűjtsük a népszavazásra az aláírásokat. Ha sikerül az, hogy húszezer aláírást összegyűjtsünk Budapesten, akkor - talán - sikerül elfeledtetni a mozgalommal ezt a kudarcot. Dolgozzunk, gyűjtsük az aláírásokat, hogy sikerre vigyük a mozgalom ügyét.

Március 29-én tartja a nagy-budapesti régió a szervezeti szabályzatban rögzített ösztátsági értekezletet. Ez jó lehetőséget ad arra, hogy értékeljük az elmúlt évet, közte ezt a két választást, ennek a tapasztalatait. Ami biztos: meg kell erősíteni a vezetést és meg kell újítani a nagy-budapesti elnökséget. Olyan vezetés, vezető kell, aki bírja a tagság és az országos vezetés bizalmát. Olyanok, akik akarnak és tudnak is dolgozni, sikeresen irányítani a budapesti és Pest megyei pártmunkát. Ezt kell megcsinálni.

SZÉKELY PÉTER

VIT MOSZKVÁBAN, VIT BÉCSBEN

1957-ben, Moszkvában, a Szovjetunióban tartották meg a VI. Világifjúsági Találkozót, amin 131 ország 34000 küldöttje vett részt. A Fesztivál szlogenje a "Békéért és barátságért" volt.

Ez a fesztivál volt a VIT-ek történetében minden idők leghatalmasabb találkozója. Népes delegációk érkeztek minden földrészről, elsősorban Afrikából és Ázsiából, ahol nagy visszhangra találtak a Fesztivál eszméi.

A VI. Világifjúsági és Diáktalálkozó felkeltette sok, világszerte ismert közéleti személyiség érdeklődését is, akik jelenlétükkel vagy üzeneteikkel növelték a találkozó tekintélyét. Ott volt Moszkvában Tito Schipa, a világhírű énekes, Nazim Hikmet, török író és költő, valamint ott voltak többen a brazil képviselőház tagjai közül is. Ceylon miniszterelnöke, Egyiptom elnöke, Erzsébet, belga anyakirálynő, több világáros polgármestere, politikusok, művészek, közéleti személyek tolmácsolták levélben vagy táviratban jókívánásaikat a VIT-en résztvevő fiataloknak.

Természetesen nem mindenki örült a Fesztiválnak. A béke ellen voltak, most is aknamunkát folytattak a VIT ellen. Számos kapitalista országban üldözték azokat a fiatalokat, akik szimpatizáltak a VIT eszméivel. A nyugat-német rendőrség például házkutatást tartott a VIT Nemzeti Előkészítő Bizottságának tagjainál. A házkutatás során feldúlták

lakásaikat, elkobozták személyi postájukat és a Nemzeti Előkészítő Bizottság pénzalapját. Tokióban most is, akárcsak a korábbi Fesztiválok idején, csupán hosszas kilincselés után, tömeggyűlések hatására adták ki a VIT-re utazó fiatalok útlevelét.

A Moszkvai VIT-nek magyar részről az volt az érdekessége, hogy egyik reggel Kádár János meglátogatta a kint lévő magyar fiatalokat a Fesztiválon, amikor azok éppen a svájci fiatalokkal találkoztak. Mikor a svájciak rájöttek, ki is ő, megrohmozták Kádárt az autogramkéréseikkel.

Az 1950-es évek végén a nemzetközi helyzetben bekövetkezett enyhülés érezte kedvező hatását az ifjúsági és diákmozgalomban is. Jó néhány olyan szervezet, mely korábban ellenségesen állt szemben a szocialista országok ifjúsági szervezeteivel, a Demokratikus Ifjúsági Világszövetség tagszervezeteivel, keresni kezdte az együttműködés lehetőségét.

A közeledési folyamatot tovább gyorsította, hogy a kapitalista országok jó néhány ifjúsági és diákszervezeteinek korábban közömbös tagsága és a szervezeteken kívüli fiatalok jelentős tömegei fokozatosan balra tolódtak, radikalizálódtak.

A kedvező helyzet megérlelte annak lehetőségét, hogy a VIT-mozgalom egy jelentős lépést tegyen.

AZ 1957-ES MOSZKVAI VILÁGIFJÚSÁGI TALÁLKOZÓRA KIADOTT BÉLYEG

1959-ben először egy kapitalista ország, Ausztria fővárosában, Bécsben került sor a VII. VIT-re. Ezen a Fesztiválon 112 ország 18.000 fiatalja vett részt, jelszava a „Békéért, barátságért és békés együttélésért“ volt.

A találkozó ellenségei a kezdetektől azon fáradoztak, hogy lehetetlenné tegyék a VIT megtartását. Amikor aknamunkájuk ellenére sor került a találkozóra, provokátorokkal akarták megzavarni a Fesztivál rendjét. A jobboldali erők, a CIA pénzén tevékenykedő különböző szervezetek azonban hiába próbálták a „hazai pálya“ előnyeit kihasználni.

A VIT napjaiban Bécsben, amikor hét nyelven kiadták és osztogatták alkalmi lapjaikat, a fiatalok darabokra tépték és elégették azokat. Az esemény napjaiban egymást váltották a baráti találkozók, eszmecserék, művészi műsorok, sportrendezvények. Békemenetet tartottak a Ringen, ahol Paul Robeson énekelt.

A Fesztivál érdekessége volt a szabad Kuba küldötteinnek részvétele, hiszen többségük részt vett tevékenyen hazájának függetlenségi harcában. ■

CEGLÉDI ISTVÁN GRAFIKUSMŰVÉSZ VI. VIT-RE KÉSZÜLT PLAKÁTTERVE

VÉDNÖKSÉG A MÁRTÍRSÍROK FELETT: KISS KÁROLY

A Munkáspárt nagy-budapesti szervezetei védnökséget vállaltak a Fiumei úti sírkertben, a Munkásmozgalmi Panteonnál található mártírsírok gondozása felett. A Szabadság újságban ezen a héten Kiss Károlyt mutatjuk be.

Kiss Károly nagy múltú munkásmozgalmi zsidócsalád tagja. 1903 szeptemberében született Bicskén. Apja mellett kezdett dolgozni a Kelenföldi Hadfelszerelési Gyár bakancs- és cipőüzemében. Még segéd korában tagja lett a bőrösök szakszervezetének.

1922-ben belépett az MSZDP-be, egy évvel később az illegális kommunista pártba. 1924-től a cipézmunkások szakszervezete budapesti csoportja központi vezetőségének tagja.

1925-ben az MSZMP egyik vezetője volt, és még ebben az évben letartóztatták Rákosival és Vas Zoltánnal együtt, 1927 júliusában szabadult. 1928 elején tagja lett a KMP Északi Kerületi Bizottságának. 1929 júniusában újból letartóztatták, szabadulása után a Népszínház utcában, egy cipőüzemben dolgozott. 1931-ben a Komintern Titkársága Fürst Sándorral együtt megbízta a párt felső szerveinek megszervezésével.

Az 1931-es letartóztatási hullám után leváltották. Moszkvába utazott, hogy egy évig a Vörös Szakszervezeti Internacionáléban szerezzen tapasztalatokat. 1932 májusában kooptálták a KB-ba. Ezután titokban hazatért, de rögtön letartóztatták. Szabadulása után Budapesten maradt. Angyalföldön

KISS KÁROLY ÖNÉLETRAJZI KÖNYVE

II. ORSZÁGOS BIZALMI TALÁLKOZÓ, AMELYEN A SZAKSZERVEZETI BIZALMIÁK TÖBB MINT 1000 KÜLDÖTTE JELENT MEG. KISS KÁROLY, A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT KÖZPONTI BIZOTTSÁGÁNAK TITKÁRA BESZÉL 1957. AUGUSZTUSÁBAN

helyezkedett el egy cipőgyárban. 1941-ben hamis névhasználatért egy hónapi fegyházra ítélték, majd internálták, 1943 nyarán szabadult. Ismét bevonták a párt központi bizottságába. Részt vett ellenállási sejtek szervezésében. A német megszállás után ismét internálták, 1944 szeptemberében szabadult.

1945 után parlamenti képviselő, a parlament jegyzője. A 40-es évek végén, az 50-es évek elején a Rákosi Mátyás vezette pártvezetés prominens tagja, többek között a káderosztály vezetője lett. Ebben a minőségében közvetlen részese volt a szocialista építőmunka eredményeinek csakúgy, mint a szocializmus torzulásainak.

1951 áprilisában tagja volt annak a bizottságnak, amely Kádár János és Kállai Gyula ügyében irányította a vizsgálatot.

A szovjet vezetéssel történt titkos tárgyalások után 1953. júniusában másokkal együtt felmentették a legfelsőbb vezetésből. 1951 és 1952 között külügyminiszter, majd a Minisztertanács elnökhelyettese. A Központi Vezetőség 1956. júliusi ülésén, amelyen menesztették Rákosit, Kiss Károly ismét bekerült a PB-be. Az ellenforradalom napjaiban megegyezik Kádárral, és támogatásáról biz-

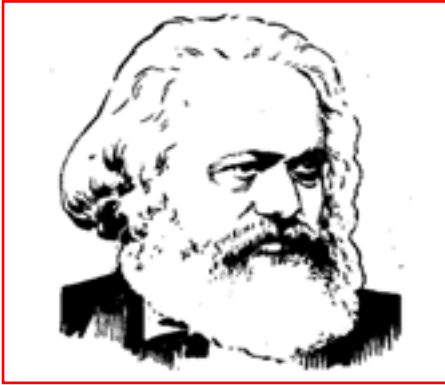
tosítja. 1956. október 28-án bekerült az MDP irányítására létrehozott elnökségbe.

Novemberben Szolnokon részt vett az új vezetés kialakításában, november 7-én érkezett vissza Budapestre. November 7-étől az MSZMP Ideiglenes Intéző Bizottság, majd a PB tagja, és pártvezető titkári teendőket is ellátott.

November 27-én ő tartotta az új pártvezetés első országos aktívaértekezletét a pártközpontban. Apró Antal mellett ő volt a konszolidáció fő híve a pártvezetésben. A KB 1957. februári ülésén tagja lett az ekkor visszaállított KB-titkárságnak.

1957. május 9-étől az Elnöki Tanács tagja, 1958. november 26-ától ismét az Elnöki Tanács elnökhelyettese, 1961-től nyugdíjazásáig az Elnöki Tanács titkára. 1961-62-ben Kádár felmondta az ideiglenes kompromisszumot a korábbi vezetés tagjaival.

A KB 1961. szeptemberi ülésén Kisst is felmentették KB-titkári tisztjéből. A KB 1962. augusztusi plénumán kikerült a PB-ből, de a KB-nak haláláig tagja maradt. 1967-től a SZOT alelnöke, 1970-től a Magyar Szolidaritási Bizottság alelnöke volt. 1981-ben hunyt el. ■

PROLETÁROK ÉS KOMMUNISTÁK

Tapasztalatból tudjuk, hogy sok munkásember van, ha tetszik sok proletár van, de nem minden proletár egyben kommunista.

A Kiáltványban Marx és Engels egy fejezetet szentelnek ennek a kérdésnek.

Ha jól belegondolunk, ez ma is a fő kérdés. Hogy győzheti meg a kommunisták maroknyi csapata a proletárok nagy létszámú seregét?

Marx és Engels válasza egyszerű. A kommunisták nincsenek felvértezve valamilyen fantasztikus képességekkel.

A kommunisták két dologban azonban különböznek: szervezettebbek, mint más, hasonló követelésekkel fellépő erők, és elméletileg pontosan tudják a fejlődés törvényszerűségeit. „A kommunisták tehát a gyakorlatban minden ország munkáspártjainak leghatározottabb, szüntelen továbbhaladásra ösztökélő részét alkotják; az elmélet terén a proletariátus többi tömegével szemben az az előnyük, hogy világosan látják a proletármozgalom feltételeit, menetét és általános eredményeit.”- olvasható a Kiáltványban.

KOMMUNISTÁK ÉS MUNKÁSOK A MAI MAGYARORSZÁGON

Ezt a mai tapasztalatok is alátámasztják. A mai Magyarországon ugyan nem beszélhetünk több proletárpártról, de igenis vannak olyan civilszervezetek, szakszervezetek, amelyek hasonló követelésekkel lépnek fel. Mi legyen a mi viszonyunk? Menjünk oda, és minden áron mi akarjunk vezetni? Ez az út nem járható.

Mi azzal tudunk segíteni a proletárkövetelésekkel fellépő szakszervezeteknek, ha tapintatosan elmondjuk a tőke mai működését. Sok olyan új szervezet van, amelynek nincs még elég tapasztalat.

ELMÉLETI SAROK:

VIGYÁZAT, VESZÉLYES!

talata. A munkaadók, akik mögött szakemberek, jogi szolgálat áll, könnyen átverik a tapasztalatlan harcostársainkat.

Vannak olyan szakmák, ahol nincs szakszervezet, vagy a munkások megalakulónak tartják a hagyományos szakszervezeteket. Ezekben a helyzetekben sokat tehet a Munkáspárt.

Nagy segítséget adhatunk saját harci tapasztalataink átadásával. Most például az egészségbiztosítási népszavazási aláírásgyűjtésnél mindenki elismerően szólt arról, hogy a Munkáspárt 2004-ben már összegyűjtött 300 ezer aláírást, tehát van konkrét harci tapasztalatunk.

fel kell lépni a tőkés rendszer ellen. Meg kell változtatni a tőkés rendszert, és szocializmust kell a helyébe teremteni. A harc elkerülhetetlen. De ha ezt tudjuk, úgy fel tudunk készülni, és tudunk győzni.

A Kommunista Kiáltvány II. fejezetében a szerzők éppen ezt fejtik ki, a tőke, a kizsákmányolás, a harc logikáját.

Első olvasatra talán nem egyszerű megérteni. Ennek oka az, hogy sem a marxi kor munkásának, sem a mai kor dolgozó emberének nincsenek ilyen kikristályosodott osztályharcos tapasztalatai.

„A kommunisták tehát a gyakorlatban minden ország munkáspártjainak leghatározottabb, szüntelen továbbhaladásra ösztökélő részét alkotják; az elmélet terén a proletariátus többi tömegével szemben az az előnyük, hogy világosan látják a proletármozgalom feltételeit, menetét és általános eredményeit.”

Néhány évvel ezelőtt, amikor a közszolgáltatások privatizálása ellen tüntetünk másokkal együtt, mi a nagyobb szervezetségünket tudtuk a közös cél szolgálatába állítani.

Több embert mozgósítottunk, tudtuk, hogy hangosításra is szükség van. Ezeknek az aprónak látszó dolgoknak igen nagy jelentőségük lehet.

ESZMÉNK EREJÉVEL

Eszméink ereje nem csupán abban van, hogy hiszünk a szocialista forradalomban. Eszméink ereje abban van, hogy tudományos magyarázatot adunk a tőke működésére. Megértetjük az emberekkel, hogy a kapitalizmusban ez nem lehet másként. A tőkés a kizsákmányoló, a munkás a kizsákmányolt.

Megértetjük a munkással, hogy ha ezen változtatni akar, akkor nem egyik vagy másik tőkés pártra kell szavazni, elfogadva annak manipulációját, hanem

A Kiáltvány éppen abban segít, hogy a gyárban, a postán, az életben szerzett sokféle tapasztalatunkat egységes elméleti és politikai rendszerré alakítsuk.

Elfogadják-e a munkásszervezetek a kommunisták segítségét? A tapasztalat az, hogy nem feltétlenül és nem azonnal.

Sokan tartanak attól, hogy a tőkés munkaadók meglátják, megtudják, és ez rossz fényt vet rájuk. Időt is kell adni ezeknek a szervezeteknek, hogy felismerjék a Magyar Kommunista Munkáspárt lehetőségeit.

Utána szívesen fogadják a közeledésünket, mert megértik, hogy mit akarunk.

Mit is írt Marx és Engels? „A kommunisták elméleti tételei korántsem egyik vagy másik világboldogító által kitalált vagy felfedezett eszméken, elveken nyugszanak. E tételek csupán általános kifejezései a meglévő osztályharc, a szemünk láttára végbemenő történelmi mozgalom tényleges viszonyainak.” ■

A MUNKÁSPÁRT SEGÍT A VÁCI MUNKÁSOKNAK

Tavaly év végén több forrásból is arról értesültünk, hogy a General Electric váci izzó gyárban nagy arányú létszámleépítés várható.

Az egykori Tungstram gyár szakszervezete a cég központi irodájánál tiltakozó demonstrációt tartott, illetve figyelmeztető munkabeszütetést tartott a gyártósorok elvitele miatt.

A Magyar Kommunista Munkáspárt szíven viseli a magyar dolgozók harcát. A párt mindent megtesz, hogy segítsen azon szakszervezeteknek, amelyek valóban képviselni akarják a magyar munkást. Tavaly Dunaújvárosban a Hankook, Esztergomban a Suzuki szakszervezeti aktivistáival találkoztunk, idén január végén a GE váci gyárába mentünk el. Nagy István, a helyi szakszervezet, a TDFSZ vezetője érdeklődéssel fogadta képviselőinket. A gyors ismerkedés után a közepébe vágunk: mondja el, hogy mi a helyzet, miben segíthetünk. Nagy István nem kérte magát, mosolygott, látja, hogy olyanokkal van dolga, akik már láttak belül is munkahelyet.

Ahhoz hogy megértjük a jelenlegi váci állapotokat, vissza kell menni az időben a rendszerváltásig. A nagy hagyományú, ráadásul nyereséges Tungstramot először egy osztrák cég vette meg, melynek részvényei a General Electric tulajdonába vándoroltak. A privatizációs trükkre elsősorban azért volt szüksége az amerikai multinak, hogy minél több magyar állami támogatást vehessen fel. A privatizációs szerződésben a termelés modernizációjára is kötelezettséget vállaltak, azonban az ígéret csak ígéret maradt.

Az ígéretet, az új modern gyártósorok ígéretet maradtak. Hoztak ugyan új gyártósorokat a bezárt angliai üzemből, de a több mint harmincéves korú gépeket jóindulattal még újszerűnek sem lehetett nevezni. Ezeket a le-

TÜNTETÉS A GENERAL ELEKTRIC VÁCI ÜZEME ELŐTT AZ ELBOCSÁTÁSOK ELLEN

strapált gépeken követelik most is a minőségi munkát. Sőt, most ezeket akarják elvinni tovább Nagykanizsára mivel ott olcsóbb a munkaerő Magyarországon. A következő állomás várhatóan a Távol-Kelet lesz.

Egyelőre azonban a váci üzemért küzdenek. A GE itt is „trükkösen“ cselekszik, nem egyszerre, hanem havonta, kisebb csoportokban bocsát el munkásokat, így fittyet hányva a kollektív szerződésre, a magyar törvényekre. Hiába, ha a multi valamit fel akar számolni akkor azt fel is számolja - mondta a szakszervezeti vezető.

Ráadásul az MSZP-SZDSZ-kormány által folyamatosan meghozott energiaáremelések is megtették a hatásukat. Nagy István szerint a régi szakmailag hozzáértő gyári és kereskedelmi szakembereket elküldték a cégtől, és fiatal, hozzá nem értő, a munkást sokszor emberszámba sem vevő vezetést neveztek ki. A cég piaci részesedése Európában így több mint a felére csökkent, mint amennyi a szocializmus éveiben volt. Megdőlni látszik, amit folyton-folyvást hangoztatnak a neoliberális urak! Az, hogy az állam rossz gazda és a magánkézben

van jó helyen egy cég, itt megdőlt az állítás! Állami kézben a vállalat piaci részesedése Tungstram néven Európában több mint 12%-os volt, az USA-ban saját gyárai voltak. Ma a külföldi piaci részesedés alig éri el az USA-val együtt a 6%-ot. Más kérdés, hogy ezen mit keres maga a multi, hiszen a haszonkulcsa nem csökkent, hanem tovább nőtt az elmúlt években. Aminek persze a kevesebb munkahely, vagy adott esetben a gyengébb minőség az ára.

Ezek után nyilvánvaló, hogy a rendszer-váltó magyar urak, semmit nem hajlandók tenni a cég megmentésének érdekében. A „nem szólhatunk bele a piactudományi folyamatokba“ kijelentéssel elintézik az ügyet.

A megbeszélések végén megállapíthattuk: hasonlóan látjuk a világot. A szakszervezeti vezető megígérte, hogy értesíti a Munkáspártot a fejleményekről, akkor eldöntjük, miképp cselekedhetünk közösen. Mi megígértük, mindenképpen ott leszünk, nem hagyjuk magára a váci munkást!

VÁNCSA CSABA,
A MUNKÁSPÁRT SZAKSZERVEZETI
MUNKACSOPORTJÁNAK VEZETŐJE

NŐNAPI KÖSZÖNTŐ

A közelgő Nemzetközi Nőnapra központilag köszöntőlapot készítünk. A képeslapok ára 15 forint/darab.

Csak azoknak a szervezeteknek tudunk készíttetni köszöntőt, akik előzetesen megrendelik! Kérjük, hogy a megrendeléseket a megyei elnökségek és a nagy-budapesti regionális elnökségek gyűjtsék össze, és írásban adják le február 8-ig.

A megrendelt köszöntőlapok február 14-től átvehetők, és akkor kell fizetni az árát is.

PROGRESSIO KIADÓ

VLÁG PROLETÁRIAL EGYESÜLJETEK!

A Szabadság

A MAGYAR KOMMUNISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

www.aszabadsag.hu

A Magyar Kommunista Munkáspárt központi politikai lapja
Szerkeszti a szerkesztőbizottság

Szerkesztőség: 1082 Budapest VIII., Baross utca 61.

Telefon: 313-5420 (közvetlen); 334-1509/22 m. Telefax: 313-5423

A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu;

internet cím: www.aszabadsag.hu

Kiadja: a Progressio Kft., a kiadásért felelős: Vajda János igazgató
ISSN 0865-5146

A Munkáspárt internet címe: <http://www.munkaspart.hu>